

בחודש האחרון, בעקבות מעבר דירה, חברתי ואני ביקרנו בסניף איקאה החדש בבאר שבע. החלטתי לנצל את ההזדמנות בשביל לדווח לכם על הסניף החדש ולנסות להבין את האובססיה לאיקאה, במיוחד אצל סטודנטים.

הספקתי לבקר בסניף שלוש פעמים בחודש האחרון ובמידה מסוימת, זו הייתה לי התגשמות חלום. מילים מוזרות להגיד על חנות רהיטים, אני יודע, אבל יש לי מערכת יחסים מוזרה עם הרשת. גדלתי בכפר סבא, מרחק לא גדול מהסניף בנתניה, ומאז ומתמיד רציתי להספיק לבלות שם יותר מהזמן המוגבל שנתנה לי אמי. השנים עברו ואני יכול לבלות זמן רב בבניין הגדול והכחול, לאכול, ולעמול על הרכבת דברים שכנראה אצטרך בחיי החדשים כסטודנט. חירות אמיתית - החלום השוודי.

השוודיות של איקאה היא דבר מודגש מאוד בסניפיה, ולמען האמת הלאומיות הזו די מוזרה בנוף החנויות הטיפוסיות. דגל שוודיה מתנוסס בחוץ לצד דגל ישראל

מאת שי בלפר

איקאה בבאר שבע דיסנילנד למבוגרים או מלכודת צרכנים?

"בופה ארוחת הבוקר מגיש בורקסים ושקשוקה כשרים למהדרין באווירה שמזכירה בית מלון מצוחצח בסטוקהולם"

ובמוצרים המתאימים במיוחד לחללים קטנים, כמו למשל דירות סטודנטים. הרבה קופסאות, מתקני מדפים, ושולחנות קטנים - זה היה השלל העיקרי אותו אספנו. אלה גם היו הרהיטים המשתלמים ביותר מבחינת המחיר. לעומת זאת, מחיר הספות, המיטות, המזרנים והמטבחים היה מוגזם לדעת.

למרות שבסך הכל הייתי מרוצה מהביקור שלי באיקאה, אין ספק שיש לה גם חסרונות בולטים; החנות בבאר שבע קטנה מעט משאר החנויות בישראל. אף על פי ש"קטן" זה יחסי אצל איקאה, ההבדל מורגש; הרהיטים באיקאה עשויים ברובם מדיקט, מה שנותן תחושה של קרטון, במיוחד בעת ההרכבה; חיסרון נוסף הוא המרחק ממרכז העיר - אמנם אוטובוסים רבים עוברים לא רחוק מהתחנה, אבל הם אוטובוסים בין-עירוניים הנוסעים לדימונה, והחזרה לעיר באוטובוסים האלה עם הקופסאות הענקיות של איקאה היא עניין לא פשוט. שמעתי שבחנויות ברוסיה יש הסעות מיוחדות לחנות, רעיון לא רע, למען האמת.

למרות החסרונות, נהייתי מאוד מהביקור. בפעם הבאה כשתצטרכו כיסא עם שם מוזר - אני יודע לאן אפנה אתכם.

לפני סיום הנה כמה מוצרים לא שגרתיים שאפשר למצוא באיקאה והם הנאה גדולה במיוחד, לפי רשמים שלי ושל סטודנטים מהפוסט ב"התקבלתי":

1. מד חום לסטייקים - מוצר שימושי לבישול, שבאופן מפתיע לא הצלחתי למצוא בשום חנות אחרת בבאר שבע.
2. קפוצ'ינו ב-5 שקלים, שמסיבה כלשהי מוגש חזק במיוחד וגרם לנו לרוץ בחנות במהירות של יוסיין בולט.
3. נרות ריחניים - להיש גדול בקרב בנות האוניברסיטה.
4. עוגיות Digestive - מוצלחות במיוחד בקפה, לפי השמועות.
5. סיידר - לצערנו, בעל אחוז סמלי של אלכוהול, אבל טעים מאוד.
6. עציצי תבלינים - זולים, חמודים, ומצוינים. יש גם קקטוסים בהתאמה לאווירה המדברית.
7. נקניקיה בלחמנייה בחמישה שקלים. חשוב.

צילום: איקאה ישראל

ודגל באר שבע, וצבעיו הם גם סמלי החנות. על האוכל השוודי במסעדה אין צורך להרחיב (קציצות עם ריבה!). בהתחשב בכך שבבאר שבע משוכנעים שאוכל "מקסיקני" מכיל רוטב שזיפים וטחינה, זו התעקשות מפתיעה לאותנטיות. אפילו האלמנטים הישראליים של הסניף מובילים לניכור מוזר - העברית בשלטים מליצית במיוחד, ובופה ארוחת הבוקר (החביב מאוד) מגיש בורקסים ושקשוקה כשרים למהדרין באווירה שמזכירה בית מלון מצוחצח בסטוקהולם.

החווייה מנקרת העיניים באמת מזכירה קצת טיול בחו"ל. סטודנטים בקבוצת "התקבלתי" (בפוסט שהעליתי שהוקדש לאיקאה) קראו למקום "דיסנילנד למבוגרים", כי כמו בדיסנילנד, גם פה יש מבוך אין-סופי שמראה את כל המחלקות אבל מקשה מאוד על היציאה. העניין הזה, כמוכן, מתוכנן לחלוטין מראש - בחנות מסורתית המבקר רואה רק חלק קטן מהחנות, אך באיקאה המבקרים רואים כל פינה ובכך גוברים הסיכויים שיקנו דברים שלא חשבו לקנות לפני כן. במידה מסוימת, הם לכודים ונתונים לחסדי איקאה.

אז למה בעצם סטודנטים מגיעים לאיקאה מלכתחילה? הרהיטים כמובן. איקאה ידועה ברהיטים